

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De arte et vero modo praedicandi

Pseudo-Thomas

[Leipzig], um 1490

Tractatus solennis de arte et vero modo predicandi ex diversis sacrorum
doctorum scripturis

[urn:nbn:de:bsz:31-310113](#)

Tractatulus solennis de arte et vero modo pdicandi ex diversis sacroꝝ doctoz scripturis. ⁊ principalit sacratis simi christiane ecclesie doctozis Thome de Aquino ex paruo suo quodā tractatulo recollect⁹ ybiscōm modū et for mā materie pñtis procedit.

Dominiūcatur⁹ me⁹
is desiderantib⁹ hoc qđ te mō pdicandi ad p̄plos multos p labores donauit altis simus. q̄ dat om̄e bonū s̄z nō per cornua thaurꝝ Hinc igit̄ ipis trado libellū de hac arte ppendiosuz ex diversis doctoz sacroꝝ librīs laboriose cōpilatū. **U**n̄ nō sufficit habere scientiā aut facundiā pdicabiliū ad recte q̄ pdicandū veretiam ars requirit⁹ ⁊ modus **U**n̄ gregorii⁹ in principio sui pastoralis **I**n verbo dei consistit ars Et licet ydone⁹ modus pdicandi donū dei sit qui dat euā gelisantib⁹ verbuz v̄tute multa **A**rte tñ et doctrina vt dic̄it **S. Augustinus** hoc donū multipliciter adiuuat Nihil em̄ plumpetuosi⁹ q̄ anteā docere anteq̄ docēdi mod⁹ di dicisse **U**n̄ **Tullius** scđo rethorice. Nō sufficit habere qđ oportet dicere sed req̄ritur ipsum negotiū dicere p̄t qua litas auditoris exigit et requirit Nō aūt diceret quis nisi sciat modū sciendi quo oportz dicere Similiter **S. Au-**
gustin⁹ de doctrina christiana dicit Nō que dicunt sed modū quo dicunt ille primo accendit auditores et inflamat corda q̄ attendentiū et audientiū penetrat **Quoniam** dicit Gregorii⁹ **V**ia dñi ad cor dirigit cū doctrina veritati audiatur **I**nde audit⁹ verbi dei est via cōuersionis a peccato **L**ibus mentis est sermo dei **T**ātenanq̄ virtutē est pdicatio q̄ reuocat ab errore ad veritatē a vicijs ad v̄tutes p̄ tua mutat in recta. ⁊ aspera puerit in plana **I**nstruit fidez **A**ij

erigit spem. inflamat caritatē. euellit noclua. plantat utilia. et fouet hōesta. **E**st enī via vite scala virtutū. et ianua paradisi. **N**uapropt̄ nō sit ars tñ s; ars artū scientia scientiæ. **G**uillelmus parisiensis in approbatione et recomēdatione artis predicatoriæ dicit. **L**umi enī tot volumina rethorū de manu rethorica sūt scripta. **N**ōne multomagis digni et iustum est ut tractat ars et doctrina de predicatoria manu ut erit homo rethor diuinus cum tamē non sit cōparatio oratiōis rethorice ad hanc orationē predicatoriā i ipsi fructu et utilitate. **E**st igitur predicatione verbi dei conuiēs et congrua dispensatio.

Tunc autē predicationū cōiter sūpte tres species. una est i verbo de qua dicit. **I**te et predicate euāgeliū omni creature. **A**lia que est in scripto. vnde predicasse dicit apostolus corinthijs quando eis epistles scripsit in quibus erat verbum dei. **A**lia que est in facto. vnde dicit Gregorius. **O**mnis christi actio est nostra instructio. **N**ā sumus ille magister dominus noster iesus. vt sue nihil desinet doctrinæ. vt roq; modo studiosissime instruere curauit opere videlicet et sermōe. **S**icut scriptū est de eo. **A**ctuū primo capitulo. **C**epit iesus facere et docere. immo primo facere et postea docere. ad denotandum q̄ hodie quisq; predicator fidelis tenet p̄dicare ope deinde sermone. **U**ltimā autē quispiam p̄dicator diligens hodie talis christi iisu fieret imitator ut nō solū p̄dicaret vbo sed etiā ope. vnde leo papa Plenius est ope docere q̄ voce. **E**fficax enī mod⁹ predicādi est vite concordia cū doctrina Gregorius. **C**uius vita despiciē restat ut eius predicatione cōdemnat Nestoriles in ethicis. **L**um sermonibus dissonant opera p̄tempti erunt. **B**ernhardus in quodā sermone. **T**ūc quoq; semē dei facile germinat. q̄si hec in audientis pectorē predicans pietas rigat. **A**d hec enī nisi me fallit opinio iuste et recte vivēdū est predicatori. ne dicta sua repugnantibus factis evacuet.

Paulus **N**ibil audeo loqui eorum quae per me non efficiuntur
Christus reputans verecundiam predicare vel docere quod neglexit facere.

C Sequitur diffinitio predicationis.

Pre **p**redicatio verba-

lis vel vocalis de qua hic loquitur. **E**st manifesta et publica instructio fidei et morum hominum informationem deseruiens ex rationum semita et autoritatibus forte procedens. **E**rit igitur predicatione manifesta quam si esset occulta suspiciose esse et videlicet recludere heretica dogmata. **E**rit enim publica quia non unius sed plurimorum preponenda est. **S**i enim tamen unius ponere non esset proprie predicatione sed doctrina. **P**er hoc enim quod dicitur predicatione est instructio fidei et moralium. **T**uis inveniuntur due pates theologie quibus in predicatione est extenditur rationalis que divinam scienciam praequat. **E**t moralis que moralium informationem pollicetur. **P**redicatione enim nunc in divinis instruit nunc in moralibus. **Q**uod figuratur per angelos descendentes et ascendentibus in scala quos vidit iacob. **A**ngeles namque tales mystice sunt doctores qui tunc ascendunt quoniam celestia predicant tunc vero descendunt quoniam per mortalia se conformant. **C**ausa vero efficacis sermonis est duplex. scilicet principalis et instrumentalis. **P**rincipalis causa uniuscuiusque sermonis est deus gloriosus. Ideo fit oratio ad deum ut lingua predicatoris moueat tanquam ab agente et sic predicatoribus se tangatur causa instrumentalis. **I**tem ars predicatorum est scientia docens de aliquo aliquid dicere. **S**ubiectum artis illius est verbum dei. **S**ubiectum autem sermonis est intentio predicatoris. **I**cet. **P**redicatoris gesta sic fieri possunt. **S**i sermo fit de aliqua autoritate bibliie vel sanctorum tunc valide predicandum est ut valenter exeat de ore predicatorum et in cor respondeat audientiis. **U**nus aliquam conandum est ut predicator loquatur.

A iii

quam cu admiratione vt ibi Non tacui non dissimulauis
Aliquando cum dolore et lamentatione vt ibi Absolon
fili mi absolon Aliquando cu horrore et cōmotione vt ibi
nisi pueris fueritis rc: Aliquando cu yronia et terßione vt
ibi Adhuc permanes in simplicitate tua Aliquando cuz
gratia vult et manuū artractione vt ibi Venite ad me
omnes rc: Aliquando cum quadam elatione vt ibi De
terra longinqua venerunt ad me Aliquando cum tedio
et indignatione vt ibi Constituamus nobis ducem rc:
Aliqñ cu gaudio et manuū elevatione vt ibi Venite be
nedicti Aliqñ cu odio et vult aduersione vt ibi Ite male
dicti rc: Et sic predicator dñ se cōformare gestui quez cre
dendū est christū habuisse quādo dixit Soluite templuz
hoc ponendo manū sup pectus et respiciēs templum Ex
hijs et sequentibz quisqz predicās faciliter recolligere pot
et addqrere gesta artē verā et modum que sūt tanqz instru
menta ipsum in opando dirigentia qr nō repugnat alii
quē plura et alia multa scire videlicet modū ignorare pos
se et pauca sūt et modica illa que scimus respectu illorum
que ignoramus.

Hema est principiū sermonis ad qd plura requi
ruit Primo qd sit de biblia sumptuz q habeat
sensū perfectū Non incongruum Non nimis longū Non
nimis breue Bene quottatum de terminis predicabilibz
vt sūt oia vba participia rc: Item thema est prelocuz
tio facta pro approbatō terminoz pdicabiliū in thema
te positoz aut autoritatibus biblie atqz doctoz cum intro
ductione autoritatū philosophie q aliquā similitudinem
moralitatem aut puerbiū siue naturale Item quicqz
dicit in themate et eius diuisione thema vocat qr diuiso
thematis est ipsum thema met Nam ex themate pcedūt
diuisiones tanqz ex radice vt patz in arboze et ideo thema
vocat Item notandum q quattuor sūt ptes sermonis scilicet

thema · pthema siue prelocutio · diuisio vel distinctio · sub
diuisio vel subdistinctio **E**t in istis accidūt duo sc̄z deduc-
ctio harꝝ partiuꝝ predictarum · et hoc per probationes sua
siones virtutum · et vitiorum fuga.

Vitiaser monum { **Ignorantia** **predicantis**
Infacundia
Nimia clamorositas
Somnolenta locutio
Digitorum demonstratio
Lapitis iactatio
Digressio remota

CItem prelocutio etiam potest fieri ex autoritatibus ad
ductis circa thema · exempli gratia **A**ccipiat istud thema
Mors q̄ amara est memoria tua **I**am p̄locutio istius
thematis potest sumi ex certis autoritatibus **P**salmita ·
Mors peccatorum pessima · **R**egum · Amaritudo mea
amarissima **E**cclesiastici **M**emorare nouissima tua ⁊ in
eternum non peccabis **G**halomon **N**ihil certius morte-
nihil incertius hora mortis **A**ugustinus **O**mnia terri-
bilium terribilissimum mors ⁊ autoritas philosophi **E**r-
go dicit **S**apiens **M**ors q̄ amara est memoria tua **H**ec
fuerūt verba thematis preassumpti **D**einde ponatur the-
ma cū suis diuisionibus et subdiuisionibus **P**ost hoc in-
vocatio spiritus sancti per orationem angelicā que maria ·
Deinde expediendo partes post injicez diuidendo et sub
diuidendo ·

Diuisio prima

Cl duplex est mors · spiritualis · corporalis **S**piritualiꝝ
alia virtuosa · alia damnosa · est subdiuisio primi membra
De prima dicit · **M**ortui estis et vita vestra abscondita est
cum christo in deo · **C** De secundo dicitur illud apostoli
Heatus qui liberatus fuerit a morte secunda ·

Subdiuisio secundi membra

Corporalium alia naturalis alia violenta **D**e prima de aliud Regum omnes morimur et velut aque delabimur **D**e secunda de illud Hieremie morte turpisima condemnemus eum. **T**hema istud ad appositorum nostrorum est quod dimisso euangelio in eo committit plocutio per certas autoritates. **E**t post plocationem fit divisione thematis. **E**t deinde subdivisio parti principali thematis sicut patuit exemplariter. **I**stante nume themate plocatione divisione et subdivisione thematis sermo adhuc non est perfectus nisi quelibet pars principalis multiplicetur per alias materias videlicet per autoritates adductas quod alias summo nimis breuis et simplex fieret. **D**roptereanda sunt certi modi per quos ut continetur oī sermo habeat plongari. **I**tem notandum quod mareria principalis omnium sermonum summo totius sacre scripture sunt ista decem Deus diabolus civitas superna infernus. mōrū aia corpus peccatum penitentia virtus. **H**ec quidem pauca sunt et modica respectu multitudinis sermonum. **S**ed ipsa dilata secundum exigentiam auditorum crescent quasi in infinitum. ac.

Nodi vero plongandi sermonum sunt fieri nouem modis. **P**rimo per accordantias autoritatibus Secundo per verborum discussionem. **T**ertio per reges proprietates. **Q**uarto per multiplicem expositionem siue multitudinem sensuum. **Q**uito per similitudines et naturalia. **S**exto per oppositi assignationem vicem correctionem. **S**eptimo per operationes. **O**ctavo per nominis interpretationem. **N**ono per synonymorum multiplicationem. **E**t modi isti etiam patet per ordinem in arborescripta in fine materie prius. **P**ostquam autem sit expositio vniuersitatem modi per ordinem cum suis materiis et exemplis tunc erit finis materie prioris.

Ite summo primo plongate per accordantias autoritatibus. **C**oncordantie autoritatibus sunt triplices vicem biblie autoritatibus scilicet et philosophorum moralium. **C**itez concordantie autoritatum sumunt tripliciter vicem ab eodem a simili et a contrario ab eodem ut ibi Iustus ut palma florebit De eodem iuste.

florebit sicut liliū. **A** simili ut iustus hec bona habet ideo
quod est fortis et prudens. Et quia facit bona opera ideo pre-
mitabitur De contrario dicit iniusti aut mala faciunt ideo
puniuntur. **C** Hoc sermo plongat per discussionem verborum.
Et debet fieri discussio verborum tam in themate quam etiam in
autoritatibus adductis. **N**on enim predictor vult discutere
verba christi autoritatis alicuius. Primo debeat atten-
dere quot clausulas habeat autoritas et ordinem clausula-
rum seu verborum. **N**on enim autoritas habet plures clausulas
tunc predictor attendere debet an possit aliquam illarum adap-
tare ad numerum virtutum vitorum vel ad partes penitentie.
Et ista discussio verborum potest etiam fieri per diffinitionem
sive descriptionem nominis assumpti in themate. Verbi gra-
tia psalmista Iustus ut palma florebit in domo domini. Possit
discutere et querere quis sit iustus et respondere. Qui redi-
dit unicuique quod suum est. scilicet deo prelati dominis et hominibus.
Deo gratiarum actionem Dominis debitam reverentiam et obe-
dientiam et huiusmodi. **C** Iterum possit discutere verba ul-
terius et querere. Quid dominus quid palma quod dominus
quid dominus dominus. Similiter quid bonum quid honestum et sic
de aliis. Hec incidunt in discussione omnium thematum sive
aliarum autoritatum in sermone adductarum.

C Item ponatur istud thema.
In pacientia vestra possidebitis alias vestras. Luce xxii
Iam possit discutere et querere quis sit patiens et quod sit
pacientia. Et respondere. Pacientia est dissimulatio illata ini-
micicie. Et ista dissimulatio est silentium oris a murmure et
obscuro sermone. Et est quietus cordis ab odio et rancore. Si
missiter ibi dominus bene mendax. Domines declinauerunt in unum
Possit discutere sic et querere. Qui sunt tales et respondere
laici prelati subditi claustrales et seculares. Et ista dis-
cussio potest dici toci in quantitate. id est tota autoritate in
partes. ut ibi laici prelati subditi claustrales. etc.

Con potest etiā fieri discussio vboꝝ p̄ argumentatiōꝝ?
Con siue p̄ rationationē a maiori v̄l a minori A simili ab
oppositis vt p̄traria affirmatio v̄l negatio vel relative ut
privatio i habet? Sicut a laude v̄l vituperio i hoc de oī
bus locis dialeticis i rethoricis q̄ incidit in sermone assū
pto Verbi gratia A maiori vt ibi Dñs angelis peccan
tib⁹ nō pecpit. Et q̄ nec homībus peccantib⁹ parcer quasi
magis ingratia Sicut Ade i Eue quos xp̄zia manufec
rat nō pecpit Nec iude aplo i discipulo suo. Igitur nec
alijs pecit suo mō peccantib⁹. qz si id qd̄ magis videſ inef
se nō inest ergo quod minus videtur inesse non inerit.

Con itē ex discussiōe vboꝝ p̄dicator etiā p̄t elicere sibi effe
ctus terminor̄ assūptor̄ in themate. **C**on donat igit̄ istud
thema Qui se hūiliat exaltabit Luce xviiij Dōsū dis
cutere effectū isti⁹ autoritatis et dicere Cause hūilitatis sūt
multe Job xiiij Homo nat⁹ de mliere ideo cū reatu bre
ui viuēs tpe ideo cū motu replet multe miserijs ideo cum
fieri Sicut p̄ effectus vicior̄ i v̄tutū p̄t fieri discussioꝝ i
plongatio sermonū Verbi gratia Homo em⁹ p̄ hūilitatē
exaltaſ Ideo debem⁹ nos humiliare Et ecōuerso cōtra
rū accidit q̄ debem⁹ nos cauere ab illo ne nos exalteſ

Con item p̄t etiā fieri discussio vboꝝ alicui⁹ autoritatis.
Con der quadruplicē combinationē p̄tiū copulatiuaꝝ et
disiūctiuaꝝ in themate assūpto et hoc ex pte subiecti vel p̄
dicati Verbi grā Donat illud Vox exultatiōis in taber
naculis iustor̄ rē. Dōsū sic discutere Vox multiplex ē
in cordib⁹ diuersor̄ et p̄scientijs sc̄z vox exultatiōis in ta
bernaclis i nō salutis sed dānatiōis in tabernacul⁹ p̄tōꝝ
q̄ hic h̄nt p̄solationē suā Et ē vox salutis et nō exultatiōis i
tabernacul⁹ penitentiū Et ē tertia vox nec exultatiōis nec
salutis in tabernaculis dānator̄ Et est quarta vox exulta
tiōis et salutis in tabernaculis saluator̄ Simili modo di
scute illud feci iudiciū i iusticiā Alij faciūt iudiciū et non

Iusticiā Alij ecōuerso Alij vtrūcū Alij neutrū Siliter il:
lud Misericordiā et iudicium cantabo tibi domine & sile:
am et sic de ceteris quasi infinitis discute.

C Tertia plongatio p̄ fieri per rez ap̄rietates.

C Sermo em̄ p̄ plongari & dilatari p̄ rez ap̄rietates ad
laudes alicui⁹ v̄l ad mores Verbi gr̄a. i psalmis scribit
Tinxit te de⁹ deus tu⁹ oleo leticie p̄ p̄sortibus tuis r̄c.
Dicat ergo sic cōuenenter p̄ oleū designat gr̄a qz oleum
bz p̄tutē sanatiū **S**ic gratia vulnera aie sanat p̄tā telē
do hoc modo vsus est saluator Mathei xxij. & Marci.
xii. In parabola de agricolis qui occiderūt heredē hoc eti
am modo vsus fuit Nathan propheta ad Romanos xij
Istis quibus nō subuenit oleū gratie de⁹ suppliū **S**imi
liter sicut liliū inter spinas **L**iliū em̄ est candidū & odoris
sez & huiusmodi **S**pina ē talis vel talis **H**ec oīa de bo:
nis p̄nt exponi & in malū de malis & ypocritis & hmōi-

C Quarto fimo plongat p̄ multiplicatoz expositionū
C Similitudinē sensu Ex isto predictor attēdere debet
qualiter p̄ multitudinē sensu siue expositionu sermo va:
leat dilatari **E**t est notandū q̄ quadriplices sūt sensus
p̄ q̄s sermo p̄t dilatari **E**t ex quo vet⁹ testamētū ē figura
noui. p̄terea nouū testamentū p̄ ipm exponit **C** Primo
scđm sensu hystoriciū siue litteralē **E**t de isto hieronim⁹ lo:
quit **E**st em̄ sensus litteralis simplex expositio vboz. vt
q̄ndo rem exponim⁹ sicut visa vel gesta **U**t in gestis ro:
manor vbi dr̄ dāuid regnauit in hierusalez **E**t scđm
istu sensu tm̄ fit expositio sicut vba sonant **S**ecundo scđm
sensu tropologicū siue morale **E**t de isto Gregorij loqui
tur **E**st aut̄ sens⁹ tropologic⁹ qñ de re moraliter loqmur
quo ad instructionē vel correctionē mox mistice vel apte
Mistice vt om̄i tpe sint vestimenta tua candida. i om̄i tpe
sint opa tua mūda **A**perte. vñ **Johannes** filiolī mei no:
men diligatis. non vbo tm̄ & lingua. sed opere et veritate.

Tellitropologice exponimus quādō illud quod est factū
pueritius in illud quod est faciendū. ut sicut David de-
vicit goliā sic humilitas devincere debet superbiaz. Et sensus
iste alio modo dō moralis. quia respicit mores hominū sc̄z
virtutes & vitia. Et circa istū sensum tropologicū siue mo-
ralem cursus mundi introducit debet & disuadi vitia & cor-
rigi mores. Et sic cōclusio dō fieri cū autoritate a qua the-
ma est digressuz. Et sūt tres partes hominī sc̄z Spiritualis
Nobiliū et Vulgariz. propterea aliter debet fieri correctio
in spiritualibus et aliter i nobilibus.

C Tertio scđm sensū allegoricū p̄ sermo dilatari.
C Et de isto Ambrosius loquīs. Est aut̄ sensus allegoricus
alio in sensus per p̄p̄tū sensū expositio. Ut dauid regnat
in hierusalem. i. christus qui per dauid significat. regnat p̄
fidē credentiū in hierusalem. i. in ecclesia militate. Et circa
hūc sensū semp exēplificādū est a sili. vt cū introduci vitā
christi beate viginis v̄l alterius sancti sp̄ suadende sūt vir-
tutes. vt et nos similiter faciam. **C**ū em̄ oīs christi actio
nostra est instructio. Similis quicquid sancti boni fecerūt
et quicquid malis sustinuerūt totum in nostrum pfectuz et
exemplū factum est vt sequamur vestigia eorum.

C Quarto scđm sensū anagogicū sermo p̄ dilatari.
C Et est sensus anagogicus qñ loquimur de sup̄loribz. l' ce
lestibus mystice v̄l aperte. **M**ystice vt beati qui lauāt stolas
suas vt illis sit potestas in ligno vite. i. beati q̄ mūdant co-
gitationes suas vt possūt videre Iesū christū qui dicit. Ego
sum via veritas et vita. Aperte vt dicēdo. **B**eati mundo
corde quoniam ipsi deum videbūt. Et circa istum sensum
exciane et exhortande sūt mentes auditoz ad sup̄noruz
cōtemplationē. Et fac conclusionem cū autoritate a qua
schema est digressum.

C Quito sermo plongat p̄ similitudines & naturalia.
C Verbi gratia posito q̄ in themate v̄l in aliq alia quito

ritate sermonis dicere de dilectione quo deus sit diligens
dus tunc p̄dicator dilatare potest sermonē p̄ aliquod naturale
ut per illud naturale est omni creature suos parētes diligē
Duātō magis et nos debem⁹ diligere deū ex quo natura
le est nobis diligere parentes igitur a fortiori debemus di
ligere istum a quo parentes nostri et nos venimus **E**tiaz
potest fieri prolongatio sermonis p̄ similitudines Verbi
gratia posito q̄ in aliqua parte sermonis loquatur de di
lectione primi et de eius cōparatione **L**unc possum assu
mēre similitudinē ab ipsis irrationalibus videlicet scrof
fis **N**am quando vna clamat omnis currūt ad subuenien
dum sibi **E**t si hoc faciūt animalia irrationalia igit a for
tiori nos rationales debemus proximis nostris cōpati et
ipsis subuenire tempe necessitatis **H**ic simili modo potest
sermo dilatari in alijs similitudinibus.

C Hexto prolongatur sermo per assignationem
oppositi videlicet correctionem.

C Item circa assignationē oppositi dicas quo aliqui faciūt
opposito modo i. non sicut merito deberet fieri **N**am do
minus deus ppter eius bonitatem quā nobis ostendit in
creatione reuocatione et redēptione habet se circa nos si
cū bonus pater ad filios suos quia respicit nos in omni
bus necessariis et reuocat nos ad se per plura et diuersa:
vt tantū possumus accedere ad eū et vitā eternā posside
re et hoc non facit ppter se cū enī sibi ipsi sufficit sed ex me
ra bonitate ppter quā merito graciā rūactiones deberent
fieri cū dño deo nihil magis displicet q̄ igratitudo **W**bi
enī est ingratitude ibi gratia accessum nō adiuvenit nec
locū habet quia merita dissipat beneficia perdit fontē di
vine misericordie exsiccat. et dies gracie obstruit **E**t signifi
catione opposita habet se sub forma correctionis et ista dicitur
fieri in omni sermonene mala perpetrata estimantur nō fo

B1

re mala et defendantur quasi licita. ¶ Item in assignatione opositi occurrit ista duo scz confirmatione et refutatio p que sermo hz plongari. ¶ Nam circa confirmationem debent dici utilitates extrinsece que sequuntur possessorem rei. uel q possunt sequi si res bona in se est. Si autem mala est debet dici utilitates que sequuntur ad eius opositum scz diuersas virtutes exponendo et habilitas ad bona operanduz. Hz oposito modo circa confutationem debent exponi mala damaña que sequuntur vel sequi possunt possessore rei vel rem si in se mala est. Hz si bona est debent dici que sequuntur opositum rei videlicet diuerse inclinationes ad malum et varia vitia que causantur inde in homine. Tandem concludatur ex his q̄ bona vel mala sit res et que sunt qui culpabiles vel commendabiles ex ipsis reddentur.

¶ Septimo dilatatur sermo p cōpationes.

¶ Item dilatare sermones per compationes est quando in aliqua autoritate ponitur nomen adiectuum. tūc p ipsius sum potest fieri discursus per posituum cōparatiūnū et superlatiuū. et econuerso videlicet de superlativo ad alias gradus cōparationis. Verbi gratia sicut scribit psalmista. **Magnus es tu et faciens mirabilia**. Dicatur ḡ sic. **Magnus apparuit deus in rerū creatione. maior in hominis recreatione.** Sed maximus in sanctorum glorificatione. Similiter Mathei xix. scribit. Qui tradidit me tibi manus peccatum hz. Dicat ergo sic. **Judas magnum peccatum habuit. quia ex avaritia magnum preium concupiuit maius qr dominum suum tradidit. maximum.** Quia de misericordia dei desperavit. ¶ Itēz de suplativo nota exemplum. **Estate imitatores dei sicut filij carissimi. quia cari apter imaginem creationis.** Cariores propter preciū redēptionis. **Carissimi propter hereditatem celestis beatitudinis.** ¶ Item ad ephelios secundo. **Droter nimis caritatē q̄ dilexit vos de⁹ ic.** Dicat ḡ sic. **dei caritas fuit**

spud nos magna in creatione· maior in gubernatioē ma
xima in redemptione· sed erit nimia in glorificatione Si
miser illud psalmiste Accingere gladio tuo super femur
tuū potentissime Potest sic fieri discursus Accincti sunt
potenter coniugium seruantes Dorentiores sunt conti
nentes ut vidue Potentissime sunt continentes ut virgi
nes Similiter sapientie· xxxix· Potentes potenter tormenta
sustinebunt· erga potentiores potentius· potentissimi
potentissime tormenta sustinebunt et cetera· Item sic ad
Galatas· vi· Dum tempus habemus operemur bonis
ad omnes· ergo ad inferiores· mediocres· et ad supremos·
et multa huiusmodi·

C Item ita p̄ fieri discursus respectu diuersorum
Verbi gratia ad romanos· xxiiij· David sedes in cathe
dra sapientissimus inter tres Dicatur ergo qui sunt sapiē
tes· illi qui habent experientiam agendoꝝ Sapientiores
qui habent sapientiam humanorum Sapientissimi qui
h̄nt sapientiam diuinoꝝ Et sic potest fieri discursus per
varias acceptiones sicut ibi. Accepit euz Simeon in vlnas
suas Dicatur sic Simeon accepit eum in brachia Ma
ria concepit eū in vtero Martha accepit eum in domum
Pater acceptit eum in celum Vel primo Mathei secūdo
scribit Intendit in p̄ceptū legis Sic quidā in p̄ceptū tel
intendit per cōtemplationem Quidā per sollicitudinem
Quidā p̄ simulationē cōtemnit Quidā p̄ emulationē
aduerte q̄ ille mod⁹ pulchrior est in latino q̄ in vulgari·
C Item etiam p̄ dilatari sermo per varias species Ver
bi gratia Johannis· viij· scribit Multa habeo vobis lo
qui ic̄ Christus nobis loquit̄ tanq̄ iudex tanq̄ aduoca
tus· tanq̄ inspirator loquitur in nobis Cum nobis tan
q̄ doctor· et sic de similib⁹ Item ad istum modū aliquā
do multiplicat ea que sunt ad finem· verbi gratia ad istūz

B ij

finem qui est permanere in peccato diversi diversimode se
habent quida ponunt remouere quida p̄t̄m vident̄ cōfi
teri. ⁊ p̄t̄m nō quida cauēt se a p̄mitēdis sed non agunt
p̄niam de p̄missis. quida de p̄missis penitēt sed nō cauēt.
a p̄mittendis. **S**umāt̄ hec autoritas que scribit̄ ad **R**o-
manos. vi. **Q**uid dicemus fratres permanebimus in pctō
vt gratia abundet in nobis absit **D**einde dicatur **Q**ui-
dam permanent in peccatis **rc.** vt supra dictum est.

COctavo sermo dilatatur per
nominis interpretationem.

Videlicet qñ in autoritate aliqua ponit̄ nomē qđ ha-
beat interpretari **T**ūc potest illud interpretari vt magis
intelligit ⁊ acceptabilis erit materia vt de⁹ interpretat̄ q̄st̄
dans eternā vitā suis **S**imiliter israhel interpretat̄ quasi
vir vidēs deū **T**el princeps cū deo aut fortis **Q**ui ergo
vult sermonē dilatare p̄ interpretationē nomis **A**ssumat
illam interpretationē quā ad suū xp̄ositū prosequendum
viderit utilitatē **S**i ḡ in aliqua autoritate sit hoc nomen
israhel. ⁊ p̄dicator facit sermonē de fortitudine. tūc p̄dica-
tor faciat scdm istā interpretationē p̄t̄ationē ad aliquē san-
ctū **S**i bo p̄ diffinitionē siue descriptionē sit. vt beati qui
habitant in domo tua dñe **S**ubdit̄ diffinitione beatitudinis
scz **B**eatitudo est stat⁹ oīm bonor̄ aggregationū pfect⁹.
Deinde exemplificet̄ quo in celesti domo donū perficietur
In cuius visione primo veritas **H**ec p̄ficiet̄ affectus p̄
fruitionē summe bonitatis **T**ertio quietabili desideriū ad
optationis omnis desiderabilitatis **E**cce quomodo sermo
dilatatur per interpretationem et diffinitionem.

CNono sermo dilatatur per
multiplicationem synonymorū.

Videlicet qñ xp̄onī materia q̄rulosa laudatiua. v̄l ex
hortatiua **N**uerula sic. ⁊ est v̄bū beati. **J**ob **H**omo nat⁹
de muliere. breui viuēs tpe replet mult̄ miserij. **D**ilatet̄

Psynonyma hoc modo. **H**omo repletur miserijs. qz pre
mis angustijs. circudatur terminis. molestas aduersis. an
xiatur periculis. qz sic te alijs. **C** Laudando quoqz sic di
late **V**ere iste sanctus fuit lux errantibz. lumē ignoran-
tibus lucerna deviantibus. **T**el si laudās aliquem virtus-
tem dicamus. **V**irtus hec mentem decorat. aliam ornat.
cōversationem honestat gratiam magnificat. **I**tem ad
exhortationē quoqz ad imitandū exēpla maiorū sic **S**emu-
lāmū bonos. **I**mitemur sanctos. **S**equamur istos.
Consideremus patrum exempla. hic usus planus est in
psalmo. **V**enite exultemus domino iubilemus. **I**c. **S**imi-
liter bone voluntatis laudamus te. glorificamus te. **I**c.
C Item si istos nouē modos pōdictos in memoria habu-
eris. retinueris et frequētaueris. paucissima aut nulla the-
mata inuenies in quibus non incident duo vel tres vel
plures predictorum modorum. **D**e quibz debes accipere
illud quod conueniēti⁹ est tempore. loco et personis qui-
bus loqueris. **P**ensennus et has circumstantias dicit apo-
stolus ad thymotheum. **O**mnis scriptura diuinitus est
utilis ad docendum ad arguendum. qd erudiendum ad
injusticiam corripiendū. vt perfectus sit homo dei ad om-
ne opus bonum instructus.
C Nunc et te cautelis postremo videndum quales qui-
uis predictor prouidus secum in ambone habere debet.
C Prima cautela qz nullus predictor vereri debet de re
uerentia exhibenda domini iehu christi et gloriose virginis
marie eius matris. **S**ic enim in exemplum qz legati et fa-
miliares principum faciunt. **D**icunt enim dominus no-
ster et princeps gloriosus. et quando hec dicunt inclināt
se. **S**imiliter curthiſani et ecclesiarum cathedralium cano-
nici. dum bullas papales recipiunt. depositis pirretis re-
uerēter osculant pedes sanctissimi. **M**ultomagis et a for-

Min

Domi nos domino nostro Iesu Christo creatori et redemptori nostro et gloriose virginis marie eius reverentia exhibere debemus. **C** Secunda cautela quod nunc proferat predictor nomen dei beate virginis vel alterius sancti sine adiectio-
uo ut sic dominus noster Iesus Christus gloria mater eius
us virgo maria sic.

Dignissimum opus
C Tertia cautela quod predictor nihil friuole vel presumptuose in ambone attemptare debet ut videlicet de conceptione beate virginis marie vel similibus. Sicut tamen aliqui dicunt eam conceptam in peccatis originalibus. Aliqui vero oppositum. Circa illud dicendum est quod magis conuenit honori et laudi gloriose virginis ac pie credere quod in talibus non sit accepta quod friuole defendere. Quod ex quo omnia deo sunt possibilia. sic sibi possibile erat eligere vas sanctum et immaculatum in quo voluit incarnari. Et licet doctores in hominibus et similibus aliquando diversimode sentiantur. non tamen est contra fidem sed ubi materia fidei est ibi nullus alteri dissentit. **C** Quarta cautela est quando predictor in ambone committit aliquod dubium vel questiones dubiosas tunc non recedat de ambo ne absque solutione dubij. quod populus simplex scripturas distinguere nesciens de sacris scripturis dubitaret atque censiparet. et ideo eo modo populus insatiatus minime est relinquendus. igitur soluat vel potius non ponat sic.

C Quinta cautela est quod ultimam sillabam cuiuslibet distinctionis tam dure et integre et apte proferre studeat recte si eut primam. Hoc est quod dure distinctionem incipit sic etiam finiat. Et sic materia magis intelligibilis erit et apprehensibilis. sic etiam lucidius in cautela sequenti percipies. **C** Sexta cautela quod predicator loqui debet; integra verba intelligibilis et tractim et precipue ne unum bis vel ter dicat repetendo vel alterando verba. quod non bonus sonus. ita verba multiplicare immo tedium generat et ridiculum quandoque audientibus. nisi propter difficultatem vel raritatem materie

op̄teret aliquido reiterare seu repeteret et hoc propter mai-
sterie maiorem impressionem. **S**eptima cautela. q̄ pre-
dicator cum tanta maturitate se disponat et loquatur ac-
si de christo in sui presentia et aliorum principum et res-
gum loqui deberet. **S**ic predicator diligentiam adhiberet
debet pro posse. **E**x quo regimē et cura animarum in pre-
dicatione consistit si vult facere diligentiam in principum
presentia etiam eandem faciat in presentia simplicium ut
circa oves sibi commissas cum equalis cura est animarū.
Anima enim principis non est maior pauperis. **E**rgo pre-
dicator cum omni sollicitudine et diligentia se exhibere de-
bet procurando animas deo. **L**um ex huiusmodi sollicitu-
dine magnum consurgit predicatori meritum. **O**ctaua
cautela est q̄ super omnia predicator caueat festinantiā
precedēti nimis ad ulteriora qui est spiritus impellēt hoiez
ad festinantiā impedit loquentem et confundit loquele
maturitatem et sensum. **N**ona cautela est continentia vi-
sus que valde valet in predicatione. quia obiecta mouēt
sensum. et per obiectum memoria naturalis dispargitur
et sic ordo memorie confunditur. **D**ecima cautela est
quod in maturis correctorijs predicator nullo modo
transferrat se ad specificationem aut quem specificandum
quia equus Iesus nō se libenter tangere permisit in vuln̄o
sic peccatores verentur corrigi naturaliter quia omnis
virtus naturalis et omne vicium contra naturam secun-
dum beatum Bernhardum. **D**e vito perpetrato quis
abhorret quod natura a qua per deordinationem decet
sit testis est quem malum non agere. **S**ic per oppositū
de virtute nullus abhorret igitur omnis virtus est natu-
ralis et omne vicium contra naturam. **N**otandum est
am est predicatori circa triplicem statum habere correcti-
onem. **N**am alia erit correctio spiritualium. alia nobilium
alia yngariorum. **U**ndecima cautela est q̄ predicator

summe caueat prolixitatem in sermone. **i** hoc ideo ne
populus incipiat attediari. **i** de post sermones alios vi-
tare **N**ua propter videat ipse predictor q̄ studeat ut illi
orem & fructuosiorem materiam colligere: **i** eandem ad
breuem & cōpendiosam summam redigere. vt populus
eo melius poterit memorie commendare quando cessat
q̄ predictor populum quasi insaciatum relinquit sic q̄
libenter plus audiret de tali materia **E**t si aliquid de ma-
teria sua remanserit sup festivitatem aliā sequentem sup
sedeat. qua propter predictor horam attendat & finita
hora cessat. **D**uodecima cautela est q̄ predictor in mo-
do vulgarisandi non constringat se ad istam difficultatem
vt velit verba transferre eodem ordine. **i** tam p̄propter quo
ponitur latinum sed multo meliori & aptiori modo trās-
ferat vulgare de latino **P**ortet enim predictorē aliquā
do iuuare materiam. **i** aliter exprimere q̄ in forma ver-
bor̄ ponit **E**t aliquido circulo qui vt ibi **O**nne masculinū
aut ap̄ies vulnā ibi n̄ oport̄ ita grosse exp̄meret p̄ vul-
na exp̄mē vas vel porta part⁹ mulieris & sic de p̄similib⁹
Concludendo materias predictas fratres carissimi ad
vitam eternam promerendam non suffitit verbum dei-
nisi quisque studeat illud etiam mente adimplere. vt effu-
gere valeat tam horribile piculum in quo saluator noster
iubet seruum inutilem proici ligatis manibus & pedib⁹
ad tenebras exteriores. q̄ seruus sciens voluntatem dñi
sui et non faciens vapulabit plagis multis. **L**ū em̄ dñs
deus p̄ apostolos sanctos & alios doctores & prophetas in-
didit nobis sacrāscripturā. p̄ quā docet nos suā volunta-
tem & viam debitā qua pergi possumus ad regnū celorū
q̄ dñs noster ihesus christ⁹ in euangelio nos tanq̄ pe-
dagogus informat. vt ad vitā eternam pueniam. p̄pte-
rea studeamus illa adimplere in opere que nobis facienda
& imitanda esse monstrantur: —

Cfine clauditur ars siue modus predicandi a sancto tho
ma de Aquino composita necnon aliorum sacrorum do
ctorum scripturis perlustrata et si quis diligenter se in
spererit procul dubio in arte ista magnus erit.

CRestat modo formare arborem que fit in hunc modū
cum sua declaratione et intellectu.

Dedicatio assimilatur

arbori reali. Sicut enim arbor realis pro
cedit de radice ad trūcum et truncus in prin
cipales ramos pullulat et rami principales in alios multi
plicantur. Sic et predicatio primo ex themate tanq̄ ex ra
dice in truncum idest prelocutione vel p̄themate proce
dit. Ac deinde ex prelocutione siue prothematice in princi
palem diuisionem thematis tanq̄ in ramos principales.
Et rami principales thematis debent vterius per secun
darias diuisiones multiplicari idest in subdiuisiones vel
subdistinctiones et ultimo dilatari prout patet exempluz
in arbore sequenti. Cuius thema diuiditur in tres partes
et quelibet partium subdiuiditur in tria mēbra. Et quod
libet membrum potest dilatari per aliquos istorum nouē
modos suprascriptos existēs in arbore ut patebit ī meli
C Deinde nota q̄ triplex est modus predicandi. Primo tā
tum euangeliū exponendo. Et est modus antiquus sicut
manifeste ostendunt omelie beati Gregorij et aliorum sa
ctorum doctorum. Et post expositionem euangeliū transi
re debet ad diuisionem et subdiuisionem thematis et ad
materiam principalez sermonis et sic sermo positus est in
effectu. Et post hec debet fieri inuocatio sanctispiritus q̄
talia sine adiutorio exprimere non valeat. Et q̄ implorat